

Wtorek, 20 maja 2008 r.

sąsiadującymi były również priorytetowym zagadnieniem rozważań, jak również rzeczywisty udział RNO w europejskiej polityce w dziedzinie innowacji i przeciwdziałania dysproporcji w zakresie dostępu do technologii cyfrowych, aby zapewnić mieszkańcom tych regionów pełny dostęp do środków komunikacji oferowanych przez nowe technologie, takich jak szerokopasmowy dostęp do Internetu;

29. nalega, by partnerstwo, tak niezbędne do sukcesu debaty, nie ograniczyło się wyłącznie do europejskich, krajowych i lokalnych instytucji publicznych, ale podobnie jak w przeszłości stworzyło okazję do włączenia do rozważań ogółu tkanki gospodarczej regionów najbardziej oddalonych, reprezentowanej przez ustrukturyzowane organizacje, na które polityka wspólnotowa wywiera na co dzień wpływ; zwraca się do Komisji, aby po organizowanej przez nią konferencji partnerskiej na temat przyszłości europejskiej strategii wobec regionów najbardziej oddalonych, która odbędzie się 14 i 15 maja 2008 r. w Brukseli, szybko wydała nowy komunikat, uwzględniając postępy osiągnięte dzięki tej konferencji;

30. uważa, że wykorzystywanie szczególnych atutów regionów najbardziej oddalonych, zwłaszcza atutu bycia najbardziej wysuniętą placówką Unii poza kontynentem europejskim, stanowi najlepszą strategię w celu zapewnienia endogenicznego i trwałego rozwoju tych regionów, w szczególności poprzez turystykę obejmującą całe bogactwo ich historii i dziedzictwa kulturowego, artystycznego, architektonicznego, które Unia ma obowiązek chronić;

*
* *

31. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Regionów, Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu, władzom krajowym, regionalnym i lokalnym RNO oraz urzędującemu przewodniczącemu Konferencji Prezydentów Regionów Najbardziej Oddalonych.

Strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013

P6_TA(2008)0211

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 (2007/2189(INI))

(2009/C 279 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, zatytułowany: „Strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 — Wzmocnienie pozycji konsumentów, polepszenie ich dobrobytu oraz zapewnienie ich skutecznej ochrony” (COM(2007)0099),
- uwzględniając rezolucję Rady w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013, przyjętą na posiedzeniu w dniach 30-31 maja 2007 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie zobowiązań dostawców usług transgranicznych ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2007 r. w sprawie Zielonej księgi w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie ochrony konsumentów ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie przeglądu jednolitego rynku: przewyciężanie barier i niewydolnych rozwiązań poprzez lepsze wprowadzanie przepisów prawa w życie i ich stosowanie ⁽³⁾,
- mając na uwadze swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0421.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0383.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0367.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0287.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowany: „Jednolity rynek Europy XXI wieku” (COM(2007)0724),
- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów stanowiący dokument uzupełniający do komunikatu dotyczącego jednolitego rynku na miarę Europy XXI wieku i zatytułowany: „Usługi świadczone w interesie ogólnym, w tym usługi socjalne świadczone w interesie ogólnym: nowe zobowiązanie europejskie” (COM(2007)0725),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowany: „Możliwości, dostęp i solidarność: ku nowej wizji społecznej Europy XXI wieku” (COM(2007)0726),
- uwzględniając wewnętrzny dokument roboczy Komisji zatytułowany: „Inicjatywy w dziedzinie detalicznych usług finansowych” (SEC(2007)1520), uzupełniający komunikat Komisji dotyczący jednolitego rynku na miarę Europy XXI wieku,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Prawnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0155/2008),

Wstęp

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE oraz docenia starania Komisji na rzecz włączenia do niej kultury konsumenckiej ustanowionej na wyższym poziomie świadomości konsumentów, co stanowi podstawę lepszej transpozycji i stosowania istniejących ram prawnych;
2. jest zdania, że konieczne jest podejście horyzontalne do polityki konsumenckiej oraz że należy wziąć pod uwagę interes konsumenta we wszystkich związanych z nim obszarach polityki w celu zagwarantowania wszystkim konsumentom w UE wysokiego poziomu ochrony; dlatego z zadowoleniem przyjmuje podkreślenie przez Komisję potrzeby zagwarantowania, że rynek wewnętrzny będzie lepiej reagował na oczekiwania i troski obywateli; podkreśla, że ochrona konsumentów i zakończenie procesu tworzenia wspólnego rynku nie stanowią konkurencyjnych celów, a wręcz przeciwnie uzupełniają się; w tym kontekście przypomina Komisji, że polityka konsumencka powinna być obecna we wszystkich obszarach polityki już na etapie oceny skutków;
3. wyraża przekonanie, że przepisy prawne mogą zapewnić konsumentom niezbędną ochronę tylko wówczas, jeśli przepisy te będą skuteczniejsze, mniej skomplikowane oraz przygotowane przy zaangażowaniu wszystkich właściwych Dyrekcji Generalnych Komisji, w tym DG ds. zdrowia i konsumentów, DG ds. sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, DG ds. rynku wewnętrznego i usług oraz DG ds. konkurencji;
4. podkreśla, że przegląd dorobku prawnego w dziedzinie ochrony konsumentów powinien prowadzić do bardziej spójnych ram prawnych w zakresie praw konsumentów; przypomina, że preferuje przyjęcie podejścia mieszanego, tj. instrumentu przekrojowego, mającego na celu przede wszystkim ujednoczenie obowiązującego prawodawstwa i pozwalającego na uzupełnienie braków poprzez powiązanie w spójne prawo kwestii międzysektorowych wspólnych dla wszystkich dyrektyw; uważa, że kwestie szczegółowe powinny być nadal rozpatrywane odrębnie w dyrektywach sektorowych; utrwalone od dawna zasady praw konsumenta należy również stosować w odniesieniu do środowiska cyfrowego; apeluje, aby w kontekście przeglądu dorobku prawnego podjęto więcej działań na rzecz zagwarantowania ochrony konsumentów, w tym prywatności i bezpieczeństwa, w środowisku cyfrowym, jednak bez obarczania sektora dodatkowym i nieuzasadnionym ciężarem;
5. z żalem stwierdza, że zbyt mało uwagi poświęca się prawu umów w odniesieniu do ochrony konsumentów i wzywa Komisję, by opierała się na doświadczeniach zebranych podczas prac nad projektem dotyczącym prawa umów, zmieniając punkt ciężkości w uzasadnionych przypadkach;
6. ponieważ brak przejrzystości związany z umowami konsumenckimi stanowi jedną z największych przeszkód w rozwoju rynku wewnętrznego w zakresie handlu detalicznego, popiera starania Komisji mające na celu wprowadzenie standardowych umów oraz warunków dotyczących umów zawieranych online, które miałyby tę samą moc we wszystkich państwach członkowskich UE;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

7. podkreśla ważną rolę, jaką w ulepszaniu kultury konsumenckiej odgrywają organizacje konsumentów; uważa, że silne, niezależne organizacje konsumentów stanowią podstawę skutecznej polityki konsumenckiej; dlatego wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia takim organizacjom wystarczającego wsparcia finansowego; zaleca Komisji, aby przy opracowywaniu ram prawnych dotyczących ochrony konsumentów częściej kontaktowała się z pozarządowymi organizacjami konsumenckimi, które mogą określić rzeczywiste potrzeby konsumentów;
8. z zadowoleniem przyjmuje propozycję powoływania w Komisji urzędników łącznikowych ds. konsumentów; wzywa każdą właściwą dyrekcję generalną do publikacji rocznych sprawozdań na temat sposobu włączenia polityki konsumenckiej w zakres jej odpowiedzialności;
9. jest zdania, że działający w całej Europie system ścisłej ochrony konsumentów przyniesie korzyści zarówno konsumentom, jak i konkurującym producentom i sprzedawcom; podkreśla, że zachęci to firmy do produkowania i sprzedawania trwalszych dóbr, co doprowadzi do bardziej trwałego wzrostu; podkreśla, że skuteczna i ulepszona ochrona konsumentów jest niezbędna do sprawniejszego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
10. apeluje o podjęcie środków gwarantujących, że 27 miniryneków krajowych w UE zostanie rzeczywiście przekształconych w największy rynek detaliczny na świecie; uważa, że aby to osiągnąć, obywatele muszą mieć takie samo poczucie bezpieczeństwa przy dokonywaniu zakupów przez internet jak w przypadku zakupów w lokalnym sklepie na rogu, a małe i średnie przedsiębiorstwa muszą wiedzieć, że mogą polegać na takich samych prostych przepisach w każdym miejscu na rynku wewnętrznym; wzywa Komisję do rozważenia sposobów poprawy ochrony małych i średnich przedsiębiorstw, zwłaszcza przy pomocy karty małych przedsiębiorstw (ang. Small Business Act);
11. podkreśla, że priorytetowe znaczenie trzeba nadać pełnemu osiągnięciu rynku wewnętrznego; uznaje za pozytywną rolę, jaką odegrało euro w zmniejszeniu kosztów transakcji, ułatwieniu konsumentom porównania cen stosowanych w różnych krajach oraz zwiększeniu potencjału detalicznego rynku wewnętrznego; zachęca nowe państwa członkowskie do kontynuowania reform, aby mogły przyjąć euro, jak tylko spełnią kryteria z Maastricht, a tym samym — w pełni korzystać z pozytywnego wpływu jednolitej waluty na rynek wewnętrzny; wzywa do usunięcia wszystkich utrzymujących się barier i przeszkód, by podnieść zaufanie konsumentów do zakupów lub umów zagranicznych, zwłaszcza w odniesieniu do usług, w pełnej świadomości jednak, że kwestie językowe i kulturowe, jak również preferencje konsumentów wymagają specyficznego podejścia;
12. podkreśla, że normy europejskie w zakresie polityki konsumenckiej oraz inicjatywy na rzecz samoregulacji powinny służyć za punkt odniesienia dla światowych standardów i najlepszych praktyk i z zadowoleniem odnosi się do faktu, że Europa kształtuje trendy, wykorzystując politykę miękkiej perswazji do poprawy sytuacji w zakresie praw konsumenta na świecie;
13. zachęca Komisję i państwa członkowskie do kontynuacji silnego wsparcia praw konsumentów w odniesieniu do bezpieczeństwa produktów poprzez zagwarantowanie integralności oznakowania CE oraz poprawę nadzoru rynkowego na wszystkich odpowiednich szczeblach krajowych, przy użyciu systemu RAPEX (systemu szybkiego informowania o niebezpiecznych produktach konsumenckich), poprzez wymianę rozwiązań związanych z najlepszymi praktykami w zakresie nadzoru rynku między państwami członkowskimi; wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu zagwarantowania właściwego stosowania i pełnego egzekwowania przez państwa członkowskie obowiązującego prawodawstwa poprzez m.in. ocenę możliwości dokonania przeglądu dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾ („dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów”); przypomina, że oznakowanie CE może być niewłaściwie interpretowane jako ogólne wskazanie dotyczące przeprowadzenia testów przez stronę trzecią lub wskaźnik pochodzenia, przypomina jednak jednocześnie, że zwrócono się do Komisji ⁽²⁾ o przedstawienie dogłębnej analizy oznakowania służącego bezpieczeństwu konsumenta oraz w razie potrzeby o przedstawienie wniosków legislacyjnych;
14. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji na rzecz zacieśniania współpracy w zakresie bezpieczeństwa produktów na szczeblu międzynarodowym, zwłaszcza z władzami Chin, USA i Japonii; zauważa, że ciągły dialog i ciągła wymiana informacji na temat bezpieczeństwa produktów leżą w interesie wszystkich stron i są kluczowe dla budowania zaufania konsumentów; wzywa Komisję do zdawania Parlamentowi regularnych sprawozdań w tym względzie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ Decyzja nr 768/2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, str. 82), punkt preambuły 52.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

Pogłębienie wiedzy

15. jest zdania, że generalnie można założyć, że konsumenci działają racjonalnie przed dokonaniem zakupu, jednak nie można założyć, że są w pełni świadomi swoich praw w przypadku problemów dlatego wzywa do skupienia się w większym stopniu na autentycznym zachowaniu konsumentów, uwzględniając szczególne potrzeby grup podatnych na zagrożenia, takich jak dzieci, osoby starsze oraz osoby posiadające pewien rodzaj niepełnosprawności; przypomina o nowo przyjętej linii budżetowej zaproponowanej przez Parlament na projekt pilotażowy służący między innymi opracowaniu bazy danych konsumenckich, przeprowadzaniu badań i wywiadów, a także porównywaniu osiągnięć w państwach członkowskich; z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji mające na celu stworzenie tabeli wyników w zakresie polityki konsumenckiej, co doprowadzi do lepszego zrozumienia między innymi struktur cenowych, a także zachowania konsumentów i stopnia ich zadowolenia;

16. podkreśla, że wszelkie środki harmonizacji należy stosować ostrożnie, w celu rozwiązania rzeczywistego problemu na który napotykają konsumenci na rynku wewnętrznym; wyraża przekonanie, iż należy wprowadzać pełną harmonizację tam, gdzie istnieje ku temu rzeczywista potrzeba, w celu uniknięcia sytuacji, w której ochrona konsumentów w UE jest niejednolita i trudno jest brać ją pod uwagę w przypadku przedsiębiorstw prowadzących działalność w kilku krajach; wskazuje na fakt, że bieżąca sytuacja zniechęca małe i średnie przedsiębiorstwa, które chciałyby prowadzić działalność handlową w całej Europie, oraz dezorientuje konsumentów;

17. stoi na stanowisku, że należy zwrócić szczególną uwagę na wyposażenie konsumentów w umiejętności i narzędzia potrzebne do zwiększenia ich zaufania do środowiska cyfrowego; zwraca uwagę, że dane osobowe stały się produktem handlowym, jak również elementem wykorzystywanym w praktykach komercyjnych, np. identyfikacji grupy docelowej na podstawie analizy zachowań internautów (ang. behavioural targeting); dlatego jest zdania, że do każdej strategii konsumenckiej należy włączyć przepisy dotyczące ochrony danych i prywatności; podkreśla fakt, że dane można wykorzystać w dowolnym momencie w każdej części świata; podkreśla pilną potrzebę stworzenia przez prawodawców we współpracy z przemysłem i organizacjami konsumenckimi światowych norm ochrony danych;

18. zwraca uwagę na znaczenie roli nowych i w coraz większym stopniu wykorzystywanych kanałów sprzedaży, takich jak handel elektroniczny, we wzmocnieniu konkurencji na rynku wewnętrznym oraz, w efekcie, zdolności konsumpcji; jest zdania, że rynki finansowe, bankowe i ubezpieczeniowe są szczególnie otwarte na handel elektroniczny i wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia korzystniejszych warunków rozwijania transgranicznych zakupów drogą elektroniczną; apeluje do Komisji o przeprowadzenie badania na temat różnych mechanizmów rozwiązywania kwestii spornych między konsumentami i przedsiębiorstwami, jakie wykorzystuje się w państwach członkowskich, aby wyłonić spośród nich najskuteczniejsze i je propagować; zachęca do stworzenia solidnej podstawy ochrony konsumentów, co ma kluczowe znaczenie zwłaszcza w usługach finansowych;

19. z zadowoleniem przyjmuje wykorzystanie siódmego programu ramowego na rzecz badań i rozwoju technologicznego jako narzędzia służącego dalszemu pogłębieniu wiedzy analitycznej i empirycznej na temat zachowania konsumentów;

20. jest zdania, że ochrona konsumenta powinna być integralną częścią procesów projektowania i planowania produktów i usług przez przedsiębiorstwa oraz że kluczowe znaczenie ma analiza zmian na rynku;

21. wzywa do podjęcia działań na rzecz poprawy dialogu na poziomie UE między organizacjami konsumenckimi a przemysłem, aby włączyć wszystkie podmioty do łańcucha wartości; jest zdania, że dobry dialog, w tym wymiana najlepszych praktyk, może zmniejszyć liczbę problemów na rynku wewnętrznym; popiera inicjatywy tworzone w celu zachęcania podmiotów odpowiedzialnych za politykę konsumencką do uczestniczenia w konsultacjach i opracowywaniu polityki; przyjmuje z zadowoleniem starania mające na celu zwiększenie ochrony i świadomości konsumentów w nowych państwach członkowskich; podkreśla znaczenie ciągłego wspierania organizacji konsumenckich w UE, w szczególności w państwach członkowskich, które niedawno stały się członkami UE;

22. podkreśla, że rozwój kultury konsumenckiej wspomagany jest przez systematyczne edukowanie konsumentów w zakresie ich praw i dochodzenia ich; dlatego UE i państwa członkowskie powinny przeznaczać więcej środków na kampanie informacyjne i edukacyjne dla konsumentów, które przekazują odpowiedzialnie informacje odpowiednim grupom konsumentów; podkreśla, że edukowanie konsumentów musi stanowić część kształcenia ustawicznego oraz zaleca wykorzystywanie nowych technologii (zwłaszcza Internetu) jako środka informowania konsumentów;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

23. jest zdania, że przy opracowywaniu polityki konsumenckiej należy zwrócić większą uwagę na szczególne potrzeby grup podatnych na zagrożenia takich jak dzieci, osoby starsze i osoby cierpiące na pewne rodzaje niepełnosprawności oraz że należy uwzględnić rozwój demograficzny;

24. podkreśla potrzebę zwrócenia uwagi na kwestie płci, jak również wieku oraz przynależności etnicznej w procesie tworzenia wskaźników i sporządzania statystyk służących identyfikacji konkretnych problemów, przed którymi stają różne grupy konsumentów;

Większy nacisk na usługi

25. przypomina o swojej rezolucji w sprawie zobowiązań dostawców usług transgranicznych; z niecierpliwością oczekuje na program prac Komisji w tym zakresie; zwraca się do Komisji o dalsze wyjaśnienia swoich intencji — o ile takie istnieją — w odniesieniu do kolejnych inicjatyw w tym obszarze;

26. podkreśla znaczenie propagowania transakcji transgranicznych w celu zwiększenia wolności wyboru oraz rolę polityki konkurencji i edukacji w zakresie odpowiedzialnej konsumpcji w zapewnianiu konsumentom najlepszego wyboru w zakresie ceny, jakości i różnorodności, zwłaszcza jeśli chodzi o towary i usługi podstawowej potrzeby, takie jak żywność, mieszkania, edukacja, zdrowie, energia, transport i telekomunikacja; podkreśla, że pogłębiona liberalizacja rynku usług jest przede wszystkim konieczna, by propagować konkurencyjność, oferując w ten sposób konsumentom niższe ceny; wzywa Komisję i państwa członkowskie do propagowania innowacji w sektorze usług finansowych w dążeniu do udzielenia konsumentom lepszych możliwości wyboru;

27. podkreśla, potrzebę zagwarantowania, poza odpowiednimi i skutecznymi środkami na rzecz ochrony konsumentów, dobrej komunikacji w tym zakresie, tak aby było jasne dla konsumentów, jak mogą dochodzić swoich praw zgodnie z prawodawstwem dotyczącym rynku wewnętrznego i innym prawodawstwem, z którego mogą korzystać;

28. uznaje, że jeśli chodzi o osiągnięcie pełnego rynku wewnętrznego dla usług finansowych szczególnej uwagi wymaga zapewnienie konsumentom ochrony i wyboru; podkreśla, że produkty finansowe, bankowe i ubezpieczeniowe są niezwykle złożone i jeśli chce się zachęcić obywateli do większego korzystania z tych produktów, zwłaszcza w odniesieniu do ich przyszłych emerytur czy rent, polityka faworyzująca informowanie konsumentów i doradzanie im powinna zapewnić, iż będą oni w pełni świadomi wszystkich dostępnych im możliwości; podkreśla jednakże, że ochrona konsumentów nie może usprawiedliwiać protekcjonizmu; podkreśla, że w pełni zintegrowanym rynkiem detalicznych usług finansowych muszą kierować siły rynkowe;

29. wierzy, że w odniesieniu do rynków finansowych kluczową kwestią jest transpozycja i pełne wdrożenie całości legislacji UE, jak również harmonizacja między państwami członkowskimi; zaleca wzmocnienie jednolitego egzekwowania obowiązującej legislacji przed proponowaniem dodatkowych przepisów; w odniesieniu do nowej legislacji domaga się od Komisji spełnienia zasad lepszego stanowienia prawa, przy unikaniu nieuzasadnionego dodatkowego obciążania konsumentów i przemysłu;

Lepszy dostęp do środków odwoławczych

30. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przedmiotowa strategia kładzie nacisk na lepsze środki egzekwowania prawa i dochodzenia roszczeń, które stanowią ważne czynniki wzbudzające zaufanie konsumenta do rynku wewnętrznego; jest zdania, że wzbudzenie zaufania konsumenta jest najważniejszym czynnikiem zakończenia procesu tworzenia rynku wewnętrznego towarów i usług konsumenckich; opowiada się za dalszymi pracami w tym zakresie;

31. jest zdania, że spory między konsumentami a podmiotami gospodarczymi powinny być w pierwszej kolejności rozstrzygane w drodze pozasądowej, ponieważ rozwiązania osiągnięte za pomocą pozasądowych środków odwoławczych mogą być szybsze i tańsze; wymaga to wzmocnienia Europejskich Centrów Konsumentekich oraz systemu SOLVIT, jak również większej ilości środków finansowych na te sieci; przypomina, że państwa członkowskie mogą zażądać podjęcia wcześniejszych konsultacji przez stronę, która ma zamiar wystąpić z powództwem o zaprzestanie szkodliwych praktyk, aby dać pozwanemu możliwość zaprzestania kwestionowanej szkodliwej praktyki;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

32. przypomina, że procedura alternatywnego rozwiązywania sporów jest ze swej natury środkiem alternatywnym dla tradycyjnych mechanizmów prawa stanowionego; chęć stron do stosowania procedury alternatywnego rozwiązywania sporów jest zatem uzależniona od istnienia alternatywnych instrumentów prawnych z zakresu tak zwanego twardego prawa, pozwalających na skuteczne, szybko dostępne i wolne od dyskryminacji zaspokojenie roszczeń konsumenta;

33. przypomina, że rozwój handlu elektronicznego wymaga harmonizacji w całej Europie procedury alternatywnego rozwiązywania sporów, która będzie spełniać wymagania zalecenia Komisji 98/257/WE z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zasad stosowanych w procedurach pozasądowych w sporach konsumenckich ⁽¹⁾ oraz zalecenia Komisji 2001/310/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zasad dotyczących organów pozasądowych rozstrzygających polubownie spory konsumenckie ⁽²⁾; należy dopracować procedurę rozstrzygania sporów online, do czego Parlament wzywa już od co najmniej 1999 r.;

34. przypomina, że zapewnienie skutecznego egzekwowania praw przewidzianych we wspólnotowym prawodawstwie jest głównie obowiązkiem państw członkowskich; są one odpowiedzialne za dostosowanie krajowego prawa procesowego, tak aby prawa te były rzeczywiście egzekwowane z uwzględnieniem interesów konsumentów i podmiotów prowadzących działalność gospodarczą; przede wszystkim wspólnota nie posiada kompetencji do określania przepisów krajowego prawa procesowego, a ponadto art. 5 traktatu stanowi, że „działanie Wspólnoty nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów traktatu”; w związku z tym, zgodnie z tym artykułem specyficzne cechy krajowego systemu prawnego muszą być uwzględniane w możliwie najszerszym zakresie, poprzez pozostawienie państwom członkowskim swobody wyboru różnych możliwości o równoważnych skutkach;

35. wzywa Komisję do zbadania zalet ustanowienia specjalnego europejskiego rzecznika praw konsumenta do spraw transgranicznych; zauważa, że w niektórych państwach członkowskich instytucja rzecznika praw konsumenta istnieje w kilku sektorach, pomagając konsumentom w ich kontaktach z podmiotami gospodarczymi; uważa, że Komisja mogłaby zbadać to podejście w odniesieniu do każdego kraju;

36. zauważa, że w niektórych państwach członkowskich (ale nie we wszystkich) istnieją już elementy specjalnego systemu dochodzenia roszczeń konsumenckich takich jak wspólne pozwy, pozwy grupowe, pozwy reprezentacyjne, przypadki testowe i procedury odzyskiwania nieuczciwie zdobytych zysków; zwraca uwagę, że w wyniku tego konsumenci mogą napotkać różne przepisy prawne w sytuacjach o charakterze transgranicznym w tym zakresie;

37. przypomina, że już dyrektywa 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów ⁽³⁾ ma na celu ochronę zbiorowych interesów konsumentów; podkreśla, że dyrektywa ta daje między innymi organizacjom konsumentów podstawę do wszczynania procedur nakazujących zaprzestanie szkodliwych praktyk; zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi i Radzie sprawozdania oceniającego, w jakim stopniu i dlaczego dyrektywa ta przyniosła spodziewaną poprawę lub jej nie przyniosła w związku z ochroną grupowych interesów konsumentów;

38. jest zdania, że zanim rozpocznie się rozważania na temat prawodawstwa na szczeblu UE, należy dokładnie zbadać istniejące problemy, o ile takowe istnieją, oraz przewidywane korzyści dla konsumentów;

39. uważa, że w niektórych państwach członkowskich istnieją ograniczenia konstytucyjne, które należy wziąć pod uwagę przy opracowywaniu europejskiego modelu dochodzenia roszczeń przez konsumentów; ponadto jest zdania, że należy w pełni przestrzegać artykułu 6 europejskiej konwencji praw człowieka; wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi i Radzie sprawozdania dotyczącego sposobu osiągnięcia w tym względzie niezbędnej równowagi pomiędzy prawami konsumentów, organizacji konsumenckich i podmiotów gospodarczych;

40. wzywa Komisję do dokładnej oceny kwestii roszczeń konsumentów w państwach członkowskich, zwracając uwagę, że wszelkie jej nowe wnioski w tej dziedzinie należy oprzeć na dokładnej analizie występujących problemów oraz przewidywanych korzyści dla konsumentów i że w odniesieniu do postępowań transgranicznych i ewentualnych systemów dochodzenia roszczeń zbiorowych należy przeprowadzić szeroko zakrojoną analizę, opartą na doświadczeniach zebranych na całym świecie, biorąc szczególnie pod uwagę zastrzeżenia wyrażane w odniesieniu do zbędnych i negatywnych aspektów modelu amerykańskiego oraz rozpatrując w jasny sposób kwestię odpowiedniej podstawy prawnej dla takiego aktu na szczeblu unijnym; zwraca się w związku z tym do Komisji o przedstawienie w stosownych przypadkach spójnego rozwiązania na szczeblu europejskim, zapewniającego wszystkim konsumentom dostęp do mechanizmów dochodzenia roszczeń zbiorowych przy rozpatrywaniu skarg o charakterze transgranicznym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 19.4.2001, s. 56.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 51.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

41. zwraca się do Komisji, aby zasięgnęła opinii Parlamentu i państw członkowskich w sprawie oceny tych analiz;

*
* *

42. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Postępy w zakresie równych szans i niedyskryminacji w UE

P6_TA(2008)0212

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie postępów osiągniętych w zakresie równych szans i niedyskryminacji w UE (transpozycja dyrektywy 2000/43/WE i dyrektywy 2000/78/WE) (2007/2202(INI))

(2009/C 279 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący niedyskryminacji i równych szans dla wszystkich — strategia ramowa (COM(2005)0224),
- uwzględniając art. 13 Traktatu WE,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (COM(2006)0643),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie rozwoju prawa przeciwdziałającego dyskryminacji w Europie: porównanie 25 państw członkowskich UE z lipca 2007 r.,
- uwzględniając krajowe sprawozdania w sprawie wprowadzania w życie prawodawstwa przeciwdziałającego dyskryminacji oraz wspierające prace sieci sprawozdania tematyczne opracowane przez sieć ekspertów prawnych w dziedzinie niedyskryminacji, powołaną przez Komisję w celu udzielania niezależnych informacji i przedstawiania zaleceń w sprawie rozwoju sytuacji w rzeczonyj dziedzinie w państwach członkowskich,
- uwzględniając konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej,
- uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą praw osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz załączony do niej protokół nr 12,
- uwzględniając specjalne badanie Eurobarometru Komisji ze stycznia 2007 r. na temat dyskryminacji w Unii Europejskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.